

Περί λειτουργίας των πνευματικών νόμων. (Ιωσήφ Μοναχού)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Μέγας ει, Κύριε, και θαυμαστά τα έργα σου και ουδείς λόγος εξαρκέσει προς ύμνον και δόξαν των θαυμάσιων Σου»!

Ο Γέροντας αγαπούσε να εργάζεται και δεν σταματούσε καθόλου στις ώρες πού επέτρεπε το πρόγραμμα.

Το εργόχειρο μας τότε ήταν σταυρουδάκια σκαλιστά, τα οποία σκάλιζε με μεγάλη ευχέρεια και ταχύτητα, αφού εμείς ετοιμάζαμε το ξύλο.

Έμενε μόνος του στο καλυβάκι πού του χτίσαμε μακρύτερα από μας, κι εμείς πηγαίναμε να τον βρούμε το μεσημέρι και μετά φεύγαμε ο καθένας μόνος του.

Το μέρος εκεί ήταν απόμερο και ήσυχο, αλλά ήταν πιο εκτεθειμένο στους καιρούς. Έτσι, το κρύο ήταν περισσότερο, ώσπου τον πείσαμε να του βάλουμε λίγη θέρμανσι με καμμιά σόμπα.

Πήρα, εγώ ο ευτελής, τα μέτρα και ετοίμασα τα υλικά, για να την φτιάξω με λαμαρίνα απ'; έξω και μέσα χτιστή με πηλό. Ετοιμάστηκα για την επομένη, όπως του έταξα αποβραδής, και το πρωί μάζεψα τα εργαλεία μου και τα υλικά και πήγα

κάπου εκεί κοντά να την φτιάξω και να την τοποθετήσω μετά. Έβαλα μετάνοια, όπως πάντα, και άρχισα με καλό καιρό, γιατί δούλευα έξω στο ύπαιθρο.

Μόλις μέτρησα και έκοψα τα εξαρτήματα και άρχισα να δουλεύω, χάλασε απότομα ο καιρός. Μετά, εύρισκα μια παράξενη δυσκολία σε ο,τιδήποτε και αν επιχειρούσα να κάμω. Φυσούσε ένας παράξενος αέρας, πού δεν είχε κατεύθυνσι προς κανένα σημείο, μόνο σήκωνε τα πάντα κατ'; επάνω μου και μου "φερνε στο πρόσωπο ο,τιδήποτε βρισκόταν στον τόπο: λαμαρίνες, σανίδες, παλιόχαρτα και άμμο.

Παραδόξως μου έφευγαν τα εργαλεία και κατρακυλούσαν μακριά χωρίς λόγο, διότι ο τόπος δεν ήταν παντελώς κατωφερής. Τα καρφιά στράβωναν χωρίς λόγο, με την παραμικρή πίεσι, έσπαζαν τα τρυπάνια, άλλαζαν τα σχέδια μου, πού τα είχα μετρημένα και κομμένα με ακρίβεια.

Στην αρχή δεν υπελόγισα τίποτε και βιαζόμουν να επαναφέρω τα πράγματα στην ταξί και να συνεχίσω. Σε λίγο όμως το πράγμα έγινε πολύ αισθητό, ότι κάτι συνέβαινε.

Σταμάτησα λίγο όμως, γιατί είχα κατασυντρίψει κυριολεκτικά και όλα μου τα δάχτυλα, και μια παράξενη ταραχή μέσα μου, μου προκαλούσε οργή, σύγχυσι, ανυπομονησία.

«Περίεργο πράγμα, λέω, κάτι συμβαίνει!»! Εν τω μεταξύ και ο καιρός επεδεινώθη, πού με ανάγκασε να διακόψω, και πήγα στον Γέροντα. Αυτή η κατασκευή απαιτούσε δυο με τρεις, το πολύ, ώρες δουλειά και πέρασαν περισσότερο από έξι ώρες, χωρίς να έχω κάνει τίποτα.

Τότε θυμήθηκα κάτι πού μου είχε πη ο Γέροντας το πρωί, όταν ξεκίνησα, και δεν το έλαβα υπ" όψι.

«Άντε να δούμε, μου είχε πη, θα κάμης τίποτε σήμερα;». Εγώ δεν έδωσα σημασία στο νόημα αυτών των λέξεων, αλλά σκέφτηκα πώς το είπε για να με ταπεινώση ίσως, γιατί ήξερα αυτή τη δουλειά. Μάλιστα φιλοδοξούσα να τελειώσω και συντομώτερα καν επιτυχέστερα, για να τον αναπαύσω, και με την κρυφή χαρά πώς μας επέτρεψε να του βάλωμε θέρμανσι και αυτό θα το έκανα μόνος μου εγώ!

Πήγα, λοιπόν, του χτύπησα την πόρτα και μου άνοιξε. Μόλις με είδε ταραγμένο, άρχισε να γελάη.

«Γέροντα, λέω, τι συμβαίνει εδώ; και γιατί μου είπες το πρωί σαν πρόρρησι, αν τελειώσω';; Αφού ξέρεις πώς για μένα τούτο ήταν παιχνίδι». «Εσύ τι συμπέρανες πώς ήταν», μου είπε χαριεντιζόμενος.

«Πειρασμός, του είπα, σατανική ενέργεια». «Αυτό ήταν, μου απάντησε. Και άκουσε να μάθης το φαινόμενο σε σένα μυστήριο. Το βράδυ στην προσευχή μου, όταν τελείωσα και ήθελα να ησυχάσω, είδα τον σατανά και απειλούσε να μου κάμη εμπόδια και πειρασμό στην απόφασί μου, πού είχα προγραμματίσει.

Κι εγώ είπα στον Χριστό μας "Κυρίέ μου, μη τον εμπόδισης, για να του δείξω πώς σε αγαπώ και θα υπομείνω το κρύο, όσο επιτρέψης Εσύ". Και αυτός ήταν ο λόγος,

παιδί μου, πού έγιναν όλα αυτά, για να μην έχω σύντομα θέρμανσι, καθώς σεις επιθυμούσατε να μου ετοιμάσετε».

Εγώ, ο μάρτυς αυτού του δράματος, όταν άκουσα αυτή την λεπτομέρεια και τα μυστήρια της κρυπτής προνοίας, με τα οποία λειτουργεί ο πνευματικός νόμος, έμεινα κατάπληκτος και εν σιωπή μονολογούσα· «Μέγας ει, Κύριε, και θαυμαστά τα έργα σου και ουδείς λόγος εξαρκέσει προς ύμνον και δόξαν των θαυμάσιων Σου»!

Το γεγονός αυτό με βοήθησε να καταλάβω τη δύναμι του λόγου των Γερόντων, πού κατά τον αββά Ποιμένα και τον αββά Δωρόθεο- κρύβουν μέσα τους δύναμι και ενέργεια της χάριτος, σαν δείγμα της προσωπικής των καταστάσεως και πείρας.

Γέροντας Ιωσήφ Ησυχαστής

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr